

Wandeling voor de vrede

Dames en heren,
Beste vrienden,

Namens de gemeenschap van Sant'Egidio wil ik ieder van jullie van harte welkom heten op deze wandeling voor de vrede en wens ik ook uiteraard ieder van jullie van harte een gelukkig en gezond nieuwjaar.

Het is een waardevolle traditie geworden voor velen onder ons om op 1 januari ons te verzamelen en het nieuwe jaar samen in te gaan met een wens en een wil voor vrede. Dit gebeurt al vele jaren op vraag van de paus en deze wandeling voor de vrede gaat vandaag door in vele steden over de hele wereld: we voelen ons dus op deze wandeling verbonden met vele mensen die zich op weg zetten voor de vrede.

Maar dit jaar, beste mensen, dit jaar kan het niet gewoon een herhaling zijn van vorig jaar. Dat kan niet en dat mag niet: waarom niet?

Vorig jaar stonden we hier nog vol verbijstering en verontwaardiging dat een nieuwe oorlog in Europa mogelijk was en wensten we en hoopten we en vermoedden we ook wel dat deze oorlog in Oekraïne in 2023 een einde zou kunnen vinden. Veel internationale aandacht ging nog die richting uit.

Maar niets is minder waar. Die oorlog in Oekraïne loopt elke dag maar door en door, zoveel mensenlevens zijn vernield en er is in ons hart en in het hart van Europa een zekere gelatenheid binnengeslopen, een gelatenheid dat we er toch niets aan kunnen doen. Dat we het gewoon maar zijn gang moeten laten gaan. De oorlog in Oekraïne is geen hoofdpunt meer in ons nieuws, en ook niet in ons dagelijkse leven.

Ondertussen barstte er ook nog eens een ander groot geweld los, als een wonde die nooit goed verzorgd werd en die uitbarst als een groot abces, zo barstte het geweld los tussen Israël en Hamas.

Maar ook de oorlogen in Syrië, Oost-Congo, Armenië, Afghanistan, Yemen, N-Mozambique, Sudan en vele andere landen die we vandaag meedragen op onze wandeling woeden maar voort.

Hoeveel kinderen, beste mensen, hoeveel kinderen moeten er nog voor onze ogen sterven vooraleer dit geweld zal kunnen stoppen.

Zelfs hulpkonvooien geraken er niet goed door en mensen worden gegijzeld en gemarteld.

Voor de ogen van de hele wereld gaan deze oorlogen maar verder, gruwelbeelden van vermoorde kinderen komen op onze schermen.

We zijn geshockeerd door deze beelden, we weten niet meer wat en wie te geloven en we zeggen tegen elkaar " ik kan er niet meer tegen, ik kan die beelden niet meer zien " en we kijken weg.

Ondertussen zien we ook het ongenoegen en de armoede stijgen in onze landen. In Praag doodde een 24 jarige jongeman 14 studenten nadat hij zijn eigen vader had vermoord. Nadien

pleegde deze jongeman zelfmoord. Vanwaar komt dit geweld en die boosheid en welke wereld willen wij opbouwen voor onze jongeren en kinderen?
En wat kunnen wij, in godsnaam, als kleine mensen, hieraan doen?

We vragen ons af vanwaar ons de hulp zal komen en wie al dit geweld zal kunnen stoppen? Welke held gaat ons komen redden van al dat geweld en van het gebrek aan eenheid onder elkaar. Vanwaar zal de redding komen?

De muur in Berlijn die het oosten van het westen gescheiden moest houden en die het grootste symbool was van de koude oorlog, werd in 1989 uiteindelijk ten val gebracht door vele protesten en mede door het werk van individuen : eenvoudige mensen die steen voor steen de muur deden afbrokkelen of er tunnels onder groeven. Stille maar overtuigende gebedsmomenten op plaatsen waar elk gebed verboden was en protesten met kaarslichten deden deze muur uiteindelijk vallen. Blote handen van kleine mensen deden deze stenen muur vallen, steen voor steen.

Beste mensen, we mogen ons niet laten doen door pessimisme of berusting of onverschilligheid. Wij mogen ons niet laten ontmoedigen.

We mogen ons werk en ons gevecht voor de vrede nooit opgeven.

Juist daarom is het zo belangrijk dat we hier vandaag, op de eerste dag van het nieuwe jaar, verzameld zijn voor de vrede en doorheen onze stad aan de wereld willen laten zien dat wij vrede willen, dat vrede nodig is en dat vrede mogelijk is.

Elie Wiesel, joods-amerikaanse schrijver en overlever van de Holocaust, zegt hierover het volgende :

“ Er kunnen momenten zijn dat wij niet bij machte zijn om onrecht te voorkomen, maar er mag nooit een moment zijn dat we niet protesteren.”

Laten we vandaag in naam van zovele slachtoffers van oorlog en geweld de straten opgaan en protesteren tegen onrecht en wreedheid.

We zijn hier vandaag samen met verschillende talen, verschillende culturen, verschillende religies. Wij wandelen samen voor de vrede met verschillende leeftijden door elkaar. We hoeven maar rondom ons te kijken en we zien het: vrede is mogelijk, vrede is altijd mogelijk, vrede is de enige weg voor elke mens. Vrede is mooi en aandoenlijk en maakt alles nieuw. Vrede brengt alleen maar winnaars, oorlog scheidt enkel verliezers.

Maar dit jaar is het ook nodig om oprecht aan onszelf en aan de ander te beloven dat we gaan werken voor de vrede en dat we vrede zullen brengen en zaaien overal waar we komen.

Want, zoals Martin Luther King het zei in 1967: “ Het is niet genoeg om te zeggen dat we geen oorlog moeten voeren, het is noodzakelijk om van de vrede te houden en er offers voor te brengen. We moeten ons niet alleen concentreren op de negatieve verdrijving van de oorlog, maar wel op de positieve bevestiging van de vrede.”

Laten we ons dan nu op weg zetten, al onze oordelen, verdeeldheid en pessimisme achterwege laten en voor ons uitkijken. Wandelen voor de vrede en van elke stap kracht putten omdat we weten dat we samen in de juiste richting wandelen.